

ΚΥΡΙΕΣ ΚΑΙ ΤΟ ΚΥΡΙΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ

Κυριακή 26 Απριλίου

Θέατρο Αγίου Διονυσίου

Μια συρραφή θεατρικών μονόλογων

Κυρίες και κύριοι άνθρωποι

Άνθρωποι που κουβαλούν ιστορίες. Άλλες ειπωμένες, άλλες μισοξεχασμένες, άλλες που δεν βρήκαν ποτέ το θάρρος να ακουστούν. Ιστορίες μικρές και μεγάλες, καθημερινές και σιωπηλές, γεμάτες ρωγμές, επιθυμίες, φόβους, όνειρα.

Η παράσταση δεν αφηγείται μία ιστορία. Είναι μια συρραφή φωνών. Κομμάτια ζωής που συναντιούνται. Μονόλογοι που γίνονται καθρέφτες για όλους μας. Για τον άνθρωπο που περιμένει, που αγαπά, που αντέχει, που πέφτει και ξανασηκώνεται.

Στη σκηνή θα ανέβουν στιγμές. Στιγμές ανθρώπινες, εύθραυστες, αληθινές. Γιατί τελικά, πίσω από κάθε λέξη, κάθε σιωπή, κάθε βλέμμα, υπάρχει ένας άνθρωπος που ζητά ν' ακουστεί.

Η Σαββίνα απ' το "Με τα δόντια" του Θόρντον Ουάιλντερ, "Ο άνθρωπος με το λουλούδι στο στόμα" του Λουίτζι Πιραντέλο, "Αυτός και το παντελόνι του" του Ιακώβου Καμπανέλλη, η γυναίκα απ' το "Ξύπνημα" του Ντάριο Φο και η "Δεσποινίς Μαργαρίτα" του Ρομπέρτο Ατάιντε.

Κυρίες και κύριοι άνθρωποι,
ας συναντηθούμε εκεί όπου το θέατρο θυμίζει ζωή
και η ζωή γίνεται θέατρο.

Σκηνοθεσία -επιμέλεια παράστασης
Παπαδημητρίου Κατερίνα

Με τα δόντια

Θόρντον Ουάιλντερ

Απόσπασμα

Η Σαββίνα είναι ένας από τους πιο κομβικούς και ιδιαίτερους χαρακτήρες στο έργο «Με τα δόντια» (The Skin of Our Teeth) του Θόρντον Ουάιλντερ. Λειτουργεί ως ένας συνδετικός κρίκος ανάμεσα στον θεατή και τη σκηνή, ενσαρκώνοντας παράλληλα την κυνική πλευρά της ανθρωπότητας.

Το έργο "Με τα δόντια" του Θόρντον Ουάιλντερ, είναι μια από τις πιο εμβληματικές και πρωτοποριακές κωμωδίες του παγκόσμιου θεάτρου, γραμμένη το 1942 εν μέσω του Β' Παγκοσμίου Πολέμου.

Πρόκειται για μια αλληγορική «ιστορία της ανθρωπότητας» που ακολουθεί την οικογένεια Ανθρώπου που επιβιώνει «με νύχια και με δόντια» από διαδοχικές καταστροφές. Στη σκηνή ο μονόλογος της Σαββίνας, που βρίσκεται πάντα στην υπηρεσία του ανθρώπινου είδους.

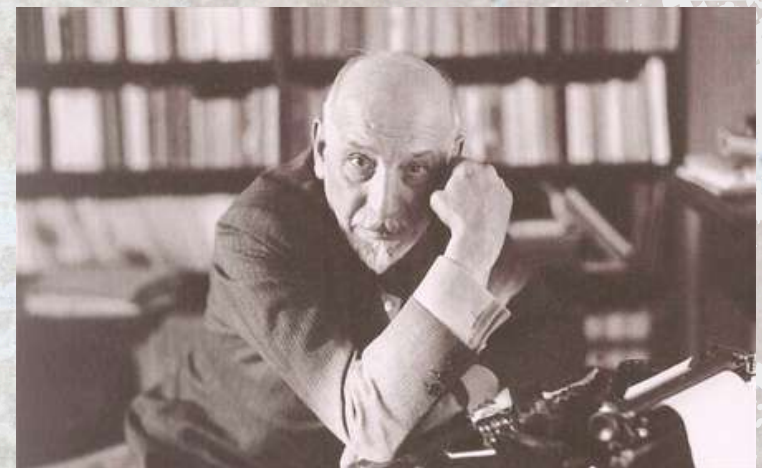
Το έργο τιμήθηκε με το Βραβείο Πούλιτζερ το 1943. Σαββίνα - Νατάσσα Δελή

Ο άνθρωπος με το λουλούδι στο στόμα

Λουίτζι Πιραντέλο

«Ο άνθρωπος με το λουλούδι στο στόμα» (L'uomo dal fiore in bocca) (1922) αποτελεί το απόσταγμα της πιραντελικής φιλοσοφίας πάνω στο εφήμερο της ύπαρξης. Σ' έναν έρημο σιδηροδρομικό σταθμό, την ώρα που η νύχτα παραχωρεί τη θέση της στο ξημέρωμα, δύο άγνωστοι συναντιούνται: ένας άνδρας που έχασε το τρένο και ένας άλλος που έχει χάσει την ελπίδα.

Ο άνθρωπος - Κωνσταντίνος Μαστραντώνης
Ο πελάτης - Γιώργος Ψυλλίδης

Ο Λουίτζι Πιραντέλο (1867-1936), ο Σικελός νομπελίστας συγγραφέας, θεωρείται ο θεμελιωτής του μοντέρνου θεάτρου. Μέσα από το έργο του, ο Πιραντέλο ανέλυσε την πολλαπλότητα της ανθρώπινης προσωπικότητας και τη σύγκρουση ανάμεσα στην «μάσκα» (τον κοινωνικό ρόλο) και το «πρόσωπο» (την εσωτερική αλήθεια).

"Το Ξύπνημα" (il risveglio) αποτελεί έναν από τους πιο χαρακτηριστικούς μονόλογους του Ντάριο Φο. Μέσα από την καθημερινή ρουτίνα μιας εργαζόμενης μητέρας, το έργο ξεδιπλώνει με κωμικοτραγικό τρόπο την πίεση, την εξάντληση και τον αυτοματισμό της σύγχρονης ζωής.

Ο Ντάριο Φο, βραβευμένος με το Νόμπελ Λογοτεχνίας (1997), υπήρξε ένας από τους σημαντικότερους ανθρώπους του θεάτρου παγκοσμίως. Ηθοποιός, συγγραφέας, σκηνοθέτης και ακτιβιστής, αναβίωσε την παράδοση της Commedia dell'Arte και του μεσαιωνικού γελωτοποιού, χρησιμοποιώντας το γέλιο ως το πιο ισχυρό όπλο ενάντια στην εξουσία και την αδικία.

γυναίκα – Ιωάννα Δασύρα

Το Ξύπνημα

Ντάριο Φο

Γραμμένο το 1957, το μονόπρακτο «Αυτός και το παντελόνι του» αποτελεί μια διεισδυτική σπουδή πάνω στην ανθρώπινη μοναξιά και την κοινωνική αποξένωση.

Ο Καμπανέλλης συνδυάζει αριστοτεχνικά το χιούμορ με τη μελαγχολία, αναδεικνύοντας το δράμα του ανθρώπου που παλεύει με τις αναμνήσεις, τις ματαιώσεις και την ανάγκη του να ανήκει κάπου.

ΑΥΤΟΣ ΚΑΙ ΤΟ ΠΑΝΤΕΛΟΝΙ ΤΟΥ Ιάκωβος Καμπανέλλης

Ο Ιάκωβος Καμπανέλλης (1921-2011) θεωρείται δικαίως ο «πατριάρχης» του νεοελληνικού θεάτρου. Με το έργο του ανανέωσε ριζικά τη δραματουργία μας, μεταφέροντας στη σκηνή την αυθεντική ελληνική πραγματικότητα της μεταπολεμικής περιόδου.

Αυτός – Αλκίνοος Μπέλλος

Το έργο του Ρομπέρτο Ατάιντε δεν είναι απλώς ένας μονόλογος· είναι μια σπουδή πάνω στην εξουσία, την επιβολή και την εύθραυστη ανθρώπινη ψυχοσύνθεση. Η Δεσποινίς Μαργαρίτα μπαίνει στην τάξη για να παραδώσει ένα μάθημα που ξεπερνά τα όρια της σχολικής ύλης.

Ο Ρομπέρτο Ατάιντε γεννήθηκε το 1949 στο Ρίο ντε Τζανέιρο της Βραζιλίας. Έγινε παγκοσμίως γνωστός σε ηλικία μόλις 23 ετών, όταν έγραψε τη "Δεσποινίς Μαργαρίτα" (Apareceu a Margarida) το 1971, εν μέσω της στρατιωτικής δικτατορίας στη χώρα του.

Το έργο υπέστη λογοκρισία, αλλά η δύναμή του ήταν τέτοια που γρήγορα ξεπέρασε τα σύνορα της Βραζιλίας. Μεταφράστηκε σε δεκάδες γλώσσες και ανέβηκε στις μεγαλύτερες θεατρικές σκηνές του κόσμου.

Δεσποινίς Μαργαρίτα -Κατερίνα Παπαδημητρίου

Δεσποινίς Μαργαρίτα

Ρομπέρτο Ατάιντε